

למרום בכדי לקבל את התורה מהקב"ה ונחלקה התורה בשני לוחי אבנים, **יִשְׂרָאֵל שָׁבְקוּ הַהוּא רִיחָא טָבָא דְהוּה מְתַעֲטַר עַל־יְיָהוּ, וְאָמְרוּ לְעַגְלָה, אֱלֹהֵי אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל** אז עם ישראל עזבו את הריח הטוב שהיה מתעטר עליהם ואמרו לעגל אלה אלהיך ישראל והיינו שמש"כ נתן ריחו, פירושו לאחרים.

השעשוע של ז"א להשפיע לנוק' את המוחין שקיבל מאו"א

הַשֵּׁתָא הַאי קָרָא בְּרָזָא דְחַכְמָתָא הוּא, תָּא תְּזִי, פְּתִיב

אבל עכשיו נפרש את הפסוק בסוד החכמה, ובא וראה שמש"כ (בראשית ב)

וְנָהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן, הַאי נִהְרָא אֶתְפָּשֵׁט בְּסִטְרוֹי, בְּשַׁעֲתָא דְמוֹדִינוּג עֲמִיה בְּזוּנוּגָא שְׁלִים, כְּדִין [פה]

הַאי עֵדֶן פירושו שאותו הנהר שהוא יסוד דבינה המתפשט בו"ק דו"א שהוא בשעה

שמתייחד עם אבא הנקרא עדן בייחוד שלם (מק"מ) (זונוגא) **בְּהוּא נְתִיב, דְּלֵא**

אֶתִּידַע לְעִילָא וְתָתָא אז באותו הנתיב שהוא יסוד אבא, לא נודע אם היסוד

ההוא נמצא למעלה באבא או למטה באמא לפי שהוא נמצא ביחוד תדירי עם יסוד אמא

(מק"מ), **כְּמָה דְאֶתְ אָמְר (איוב כח) נְתִיב לֹא יִדְעוּ עֵיט** כמו שנאמר

נתיב לא ידעו עיט דהיינו שלא נודע היכן יסוד דאבא. **וְאֶשְׁתְּכַחוּ בְּרַעוּתָא**

דְּלֵא מְתַפְרָשָׁן תְּדִירָא חָד מִחָד ואז או"א נמצאים ברצון אחד ואינם

פורשים ונפרדים זה מזה תמיד. **כְּדִין נְפָקִין מְבוּעֵין וְנַחְלִין, וְמַעֲטָרִין**

אור הרשב"י

[פה] ל"ג בשאר דפוסים תיבה זו.

הלימוד היומי

לע"ג מנטסנוט בן גדם ז"ל

לִבְנֵי קַדְיִשָּׁא, בְּכָל אֵינּוֹן כְּתָרִין וְאִזּוּ יוֹצֵאִים הַנְּבִיעוֹת שְׁהֵם מוֹחִין דַּאבָּא
וְהַנְּחָלִין שְׁהֵם מוֹחִין דַּאמָּא וּמַעֲטָרִים אֶת הַבֵּן הַקְּדוֹשׁ שְׁהוּא ז"א בְּכָל אֱלוֹ הַכְּתָרִים וְהַעֲטָרוֹת
שֶׁל הַמוֹחִין דְּגַדְלוֹת, כְּדִין כְּתִיב (שִׁיר הַשִּׁירִים ג) **בַּעֲטָרָה שְׁעֵטְרָה לֹא
אָמוּ** וְאִזּוּ כְּתוּב עַל ז"א בַּעֲטָרָה שְׁעֵטְרָה לֹא אָמוּ כִּי אָמָּא הַמְּלַבֶּשֶׁת אֶת אַבָּא מַעֲטַרְתָּ אֶת
בְּנֵה ז"א. וּבְהִיא שְׁעֵטָא יָרִית הָהוּא בֵּן אַחְסִנְתָּא דְאַבּוּי
וְאִמִּיהָ, כְּדִין הוּא אֲשֶׁת־עֲשֵׂע, בְּהָהוּא עֲנוּנָא וְתַפְנוּקָא
וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן יוֹרֵשׁ אוֹתוֹ הַבֵּן שְׁהוּא ז"א אֶת מְקוֹם אָבִיו וְאָמוּ שְׁהֵם הַמוֹחִין דַּא"א וְאִזּוּ ז"א
מִשְׁתַּעֲשַׁע בַּעוֹנָג וְהַעִידוֹן שֶׁל הַמוֹחִין שְׁקִיבֵל מֵאִוָּא וּמִשְׁפִּיעַ אוֹתָם לְנוּקָא וְזֶהוּ הַשְּׁעוֹשׂוֹעַ
שְׁלוּ.

רשב"י מעורר מ"ן ומשפיע ברכות

**וְתַאנָּא, בְּשַׁעֲתָא דְמַלְכָּא עֲלָאָה בְּתַפְנוּקֵי מַלְכִין,
יְתִיב בְּעֵטְרוֹי, כְּדִין כְּתִיב עַד שְׁהַמְלִךְ
בְּמַסְבּוֹ** וְלִמְדֵנוּ שְׁבַשְׁעָה שְׁהַמְלִךְ הַעֲלִיּוֹן ז"א יוֹשֵׁב וּמִתְעַדֵּן בְּתַפְנוּקֵי הַמְּלָכִים שְׁהֵם
הַמוֹחִין דְּגַדְלוֹת אִזּוּ נֹאמֵר עַד שְׁהַמְלִךְ ז"א בְּמַסְבּוֹ דְּהֵינּוּ שְׁהוּא מְסוּבָּב וּמַעוֹטֵר בַּעֲטָרוֹתָיו
(רמ"ק) **נְרַדֵּי נָתַן רִיחוֹ. דָּא יְסוּד דְאַפִּיק בְּרַכָּאן לְאַזְדִּיּוּנָא
מַלְכָּא קַדְיִשָּׁא** (דף ט"ב ע"א) **בְּמַטְרוֹנִיתָא** וּמִשְׁכַּב נְרַדֵּי נָתַן רִיחוֹ פִּירוּשׁוֹ
שְׁהִיְסוּד הַנְּקָרָא נְרַד כִּי הוּא מוֹרִיד וּמִשְׁפִּיעַ אֶת הַבְּרִכוֹת אֶל הַמְּלָכוֹת בְּכַדֵּי לְקַשֵּׁט אוֹתָהּ בְּכַדֵּי
שִׁיתִּיחֵד הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ ז"א עִם הַמְּלָכָה שְׁהִיא הַמְּלָכוֹת (רמ"ק). (פְּהָא דְרַגָּא) וּכְדִין
אַתִּיִּיהֶבּוֹן בְּרַכָּאן בְּכֻלְהוֹ עֲלָמִין, (וּנְפָקִין) **וּמִתְבְּרַכֵּן עֲלָאִין**

הלימוד היומי

לע"ג מנטסנוט בן גרם ז"ל

וְתִתְּאִין! ואז ע"י הייחוד מושפעות הברכות בכל העולמות ואז מתברכים העליונים והחתוננים. וְהִשְׁתָּא הָא בּוֹצִינָא קְדִישָׁא מְתַעֲטֵר בְּעֵטְרוֹי דְּהַאי דִּרְנָא ועכשיו הרי המאור הקדוש רשב"י מתעטר בעטרותיו ובמוחין של המדרגה של היסוד, וְהוּא וְחִבְרִיָּא סְלִיקוּ תְּשֻׁבְהָן מִתְּתָא לְעִילָא, וְהִיא מְתַעֲטֵרָא בְּאִינוּן תְּשֻׁבְהָן והוא עם שאר החברים מעלים תשבחות מלמטה למעלה בסוד מ"ן לעורר את היסוד להשפיע בסוד מ"ד והמדרגה של היסוד היא מתעטרת באותן התשבחות. הַשְׁתָּא אֵית לְאַפְקָא בְּרָכָאן לְכֻלְהוּ חִבְרִיָּא מֵעִילָא לְתַתָּא, בְּהַאי דִּרְנָא קְדִישָׁא ועכשיו יש להוציא את הברכות ע"י מי שהוא אחוז באותה המדרגה של היסוד שהוא רבי אלעזר שהוא דוגמת היסוד המקבל מלמעלה ומשפיע למלכות ולבי"ע (מק"מ), וְרַבִּי אֶלְעָזָר (ס"א דְּרַבִּי אֶלְעָזָר) בְּרִיָּה לֵימָא מֵאִינוּן מְלִין מֵעִלְיִין דְּאוּלְיָהּ מֵאֲבוּי והנה רבי אלעזר בנו יאמר מאותם הדברים החשובים שלמד אותם מאביו רשב"י בכדי לורז את החברים (מק"מ).

הבאר שהיא יסוד דמלכות מתמלאת מהנה"י שהם שלושה עדרי צאן

פִּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (בראשית כט) וַיֵּרָא וְהִנֵּה בָאָר בְּשָׂדֵה וְגו'. וְנֶאֱסַפּוּ שָׂמָּה כָּל הָעֵדְרִים [19] וְגו'.

אור הרשב"י

[19] ואיתא בבראשית רבה על מש"כ וירא והנה באר בשדה, זה בית הכנסת, והנה שם שלשה עדרי צאן, אלו שלשה קרואים, כי מן הבאר וְגו', שמשם היו שומעים את התורה, והאבן גדולה, זה יצר הרע, ונאספו שמה כל העדרים, זה הצבור, וגללו את האבן, שמשם

הלימוד היומי

לע"ג מנטסנוט בן גדם ז"ל

הַיְי קָרְאִי אֵיִת לְאַסְתַּכְּלָא בְּהוּ, וּבְרָזָא דְחֻכְמָתָא אֵינּוֹן,
 דְּאוֹלִיפְנָא מֵאַבָּא, וְהָכִי אוֹלִיפְנָא ואומר רבי אלעזר שבפסוקים אלו
 יש להתבונן בהם והם נאמרו בסוד החכמה שלמדתי מאבי רשב"י וכך למדתי, וַיִּרְא
 וְהִנֵּה בְּאֵר בְּשָׂדֶה, מֵאֵן בְּאֵר שמש"כ וירא והנה באר בשדה, קשה מי
 היא הבאר הזאת. דָּא הוּא דְכֶהֱיִב, (במדבר כא) בְּאֵר חֲפְרוּהָ
 שְׂרִים כְּרוּהָ נְדִיבֵי הָעָם ואומר רבי אלעזר שאותה הבאר היא מש"כ באר
 חפרוה שרים שהוא היסוד דמלכות הנתקן ע"י או"א הנקראים שרים והם כרוה נדיבי העם
 שהוא בחינת נתינת המ"ן בתוך יסוד דמלכות (ע"ח שער הארות ז"ן). וְהִנֵּה שָׁם
 שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי צֶאֱן רוֹבְצִים עָלֶיהָ, אֵלִין אֵינּוֹן נֶצַח הוֹד
 יְסוֹד, דְּאֵלִין אֵינּוֹן רְבִיעֵין עָלֶיהָ, וְקִיּוּמִין עָלֶיהָ, וּמֵאֵלִין
 אֶתְמַלְיָא בְּרֻכָּאן הָהִיא בְּאֵר ומש"כ והנה שם שלשה עדרי צאן רובצים
 עליה הם סוד נה"י דז"א שהם בונים את כל פרצופה והם אלו הרובצים עליה ועומדים עליה
 בכדי להשפיע לה ומאלו הנה"י מתמלאת אותה הבאר שהיא יסוד דמלכות בכל הברכות
 (ע"ח שער הארות ז"ן).

העדרים מסירים את הדין הקשה מהמלכות

כִּי מִן הַבְּאֵר הָהִיא יִשְׁקוּ הָעֲדָרִים פִּירוּשׁוֹ, דִּהָא מִן הָאֵי
 בְּאֵר אֶתְזָנוּ עַלְאִין וְתַתְּאִין (נ"א עֲלָמִין תַּתְּאִין), וּמֵתְּבַרְכָּאן

אור הרשב"י

היו שומעין את התורה, והשיבו את האבן וגו', שכיון שהם יוצאים להם יצר הרע חוזר למקומו.

הלימוד היומי

לע"ג מנטסנוט בן גרם ז"ל